

بسمه الأعظم الأقدم

کتابت لدی الوجه حاضر و بنور حضور منور و آنچه در او مذکور ملاحظه شد حمد محبوب عالم را که بحبش فائزی و بافکش ناظر و بر امرش مستقیم و بذکرش ذاکر انشاءالله باید بشأنی مستقیم باشی که اگر از افق امر بغير اراده کلّ من علی الأرض حکمی ظاهر شود در کمال استقامت بگوئی هذا لهو الحق اعظم امور استقامتست و هر چه امر عظیمتر فتنه اش بیشتر اگر نفوس حقّ را يفعل ما یشاء میدانستند و فی الحقیقه باین کلمه مبارکه موقن بودند هرگز نفسی اعتراض بر حقّ نمینمود محبوب بحیب فرمود ان استقم كما امرت از این کلمه طیبّه مبارکه شأن استقامت و عظمت آن معلوم و واضحست انشاءالله لازال از این کأس بیاشامی و باین مقام فائز باشی ذکرت لدی العرش بوده و هست از اختلاف امور محزون مباش انشاءالله کل باصلاح آید آنچه در دست داری تمام کن انه یؤدک لیبقی منک ما یكون مزیناً بطراز ذکر ربک العلیم الخبیر انما البهاء علیک و علی من معک من لدن عزیز عظیم

این سند از [کتابخانه مرجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۷ مارس ۲۰۲۲، ساعت ۳:۰۰ بعد از ظهر